

Prof. dr hab. Tadeusz Lewowicki

Jestem absolwentem Uniwersytetu Warszawskiego (1968). W macierzystej uczelni uzyskałem stopień doktora nauk humanistycznych (1972) i doktora habilitowanego (1977). W roku 1982 uzyskałem tytuł profesora nadzwyczajnego, a w roku 1989 tytuł profesora zwyczajnego.

W UW pracowałem w Katedrze Dydaktyki Ogólnej – na kolejnych stanowiskach – od asystenta do profesora zwyczajnego. Pełniłem m.in. funkcje dziekańskie i kierownika wspomnianej katedry na Wydziale Pedagogicznym (tę ostatnią funkcję do przejścia na emeryturę w r. 2009).

Jednocześnie z pracą w UW byłem zatrudniony w innych instytucjach naukowych i uczelniach. Byłem wicedyrektorem samodzielnego Instytutu Polityki Naukowej, Postępu Technicznego i Szkolnictwa Wyższego, a także dyrektorem samodzielnego Instytutu Badań Pedagogicznych resortu edukacji. W latach 1989–2013 pracowałem w Uniwersytecie Śląskim, gdzie na wydziale noszącym dziś nazwę Wydziału Etnologii i Nauk o Edukacji kierowałem Zakładem i Katedrą Pedagogiki Ogólnej.

W latach 1995–2016 pracowałem w Wyższej Szkole Pedagogicznej ZNP. W okresie od roku 1995–2002 byłem rektorem tej uczelni.

.....

Mój dorobek publikacyjny obejmuje około 750 pozycji – w tym kilkanaście książek (m.in. „Psychologiczne różnice indywidualne a osiągnięcia uczniów”) wydania w roku 1975 i 1977, „Indywidualizacja kształcenia” (1977), „Kształcenie uczniów zdolnych” (1980 i 1986) „Przemiany oświaty” (cztery wydania), „O tożsamości, kondycji i powinnościach pedagogiki” (2007), „O kształceniu i pracy nauczycieli” (2007). Prace – poza językiem polskim –

publikowane były m.in. w języku angielskim, arabskim, francuskim, hiszpańskim, niemieckim, portugalskim, rosyjskim, serbskim, słowackim, słoweńskim, ukraińskim.

Zakres tematyczny jest dość obszerny i obejmuje przede wszystkim pedagogikę ogólną, dydaktykę ogólną, zagadnienia kształcenia akademickiego, pogranicze pedagogiki i psychologii – głównie psychologii uczenia się i psychologii różnic indywidualnych. Od ponad dwudziestu kilku lat zajmuję się zagadnieniami wielokulturowości, edukacji wielo- i międzykulturowej oraz kwestiami tożsamości w warunkach wielokulturowości. Jestem redaktorem serii książek „Edukacja Międzykulturowa” (obejmującej ponad 70 tomów).

.....

W latach 1988–2010 – 7 kadencji – byłem z wyboru społeczności profesorów członkiem Centralnej Komisji do spraw Tytułu i Stopni Naukowych. Pełniłem funkcję recenzenta w ponad 100 przewodach habilitacyjnych, w ponad 60 postępowaniach o tytuł profesora, w licznych przewodach doktorskich.

Wiele uwagi przywiązywałem i przywiązuję do kształcenia studentów oraz wspierania rozwoju kadry naukowej. Moi uczniowie są dziś profesorami tytularnymi, doktorami habilitowanymi.

Od lat 80. ubiegłego wieku byłem członkiem Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk. W latach 1993–2007 (4 kadencje) pełniłem funkcję przewodniczącego tego komitetu. Od roku 2016 jestem honorowym przewodniczącym KNP PAN.

Jestem doktorem honoris causa Akademii Pedagogicznej (aktualnie Uniwersytetu Pedagogicznego) w Krakowie, Uniwersytetu Opolskiego i Państwowego Uniwersytetu w Żytomierzu, a także honorowym profesorem zagranicznych uczelni.